

ри съ тояга. Извънредно забавна е птицата *дроздъ-пресмъхуликъ*; тя е безкрайно любопитна и следва всъ-ки новопристигналъ, като дебне най-малкото негово движение. Ако вие се спрете, спира се и дроздътъ; вие съ-дате да закусите — и той каца при васъ или треп-ка съ криле по колѣното ви и кълве трохи.

Всичко това изглежда невѣроятнo, ала е така. То-ва толкова необикновено явление се обяснява съ об-стоятелството, че у птицитѣ въ Галапагосъ е слабо раз-витъ инстинктътъ за самопазене: тѣ нѣма отъ кого да се боятъ, защото тукъ отсъствуватъ опаснитѣ за пти-цитѣ земни хищници.

Съ такова свойство се отличава и малката гала-пагоска *патица*, която не се плаши дори отъ пушеченъ изстрелъ, когато прелетнитѣ патици сж много плашли-ви: при най-малкъ шумъ или при приближаване на чо-вѣка, изведнажъ хвъркватъ и отлетяватъ далеко.

Голѣмата *синя чапла* въ севернитѣ страни е най-предпазлива птица; тука тя, ако и не тѣй „довѣрчива“, като ястреба, все пакъ дава да се приближатъ до нея, а понѣкога дори следва човѣка. Много по-плашлива е *бѣ-лата чапла*, очевидно за това, че ловцитѣ я преслед-ватъ за прекраснитѣ ѝ пера въ сватбения ѝ периодъ.

Галапагоски пингвинъ

Интересенъ е и малкиятъ га-лапагоски *пингвинъ*. На сушата той като че пълзи на „четири крака“, като се ползува едновре-менно, както отъ своитѣ крака, повече приспособени за плаване, тѣй и отъ крилата си; затова пкъ въ водата той се чувствува съвършено свободно и плава из-

вънредно бързо.